

હાં રે, હોજી, 'દાદાજી'

'હાં રે, હોજી, 'દાદાજી' !

તમારા વિના ક્યાંય ગોઠતું નથી.

હાં રે, હોજી, પ્યારાજી !

સહારા વિના બીજ ઊગતું નથી.---હાં રે...

જગત કુસંગે જ દુઃખ,
કેવળ સત્સંગે જ સુખ,
'દાદાજી'નું હસતું મુખ,
સમક્ષે દર્શન થાતાં સુખ.

હીરા-મોતી, મારાંજી !

સમૃદ્ધ સતિયા વિના દલડું ઠરતું નથી.---હાં રે...

દુનિયાભરમાં લૂખું લાગે,
સત્સંગ વિના સૂનું લાગે,
ભિરહો દિવસ-રાત જાગે,
“જ્ઞાની” ભવની ભાવટ ભાંગે.

રોકો, અતિક્રમણાજી !

આતમરમણા વિના કાંઈ રુચતું નથી.---હાં રે...

ભગવાન ઉપર આવરણ,
અજ્ઞા વિપરીતી બુદ્ધિ,
ચેતન શુદ્ધાત્મી પ્રકાશ,
પ્રજ્ઞા સમકિતી શુદ્ધિ.

ઠારો અંતર, વ્હાલાજી !

કેવળજ્ઞાન વિના કાંઈ ખપતું નથી.---હાં રે...

ઊંધે ત્યારે લાકડા,
જાગે ત્યારે ભમરડા,
કોઈ છોટા, ના બડા,
આત્મા સૌના સરખા.

પ્રકર્તિ, આત્મા નોખાજી !

‘વ્યવસ્થિત’ નિકાલે બૂઝવું મહી.---હાં રે...

પાપોદયમાં શાંતિ હો,
સજ્જડ પુરુષાર્થ હો,
સ્થિરતા જ્ઞાનાંકિત હો,
સમતા પ્રજ્ઞાંકિત હો.

મંગળિયાના, બાવાજી !

સવળી સમજણ વિના કોઈ છૂટતું નથી.---હાં રે...

પક્કડ પુદ્ગલથી ભય-બીક,
શુદ્ધાત્માની પકડો ‘સીટ’,
ઘાતાં આત્મસ્થ તલ્લીન,
મિલે મુક્તિની ‘પરમિટ’.

પરમારથના, પ્યાસાજી !

‘અકમિક’ શુક્લધ્યાન છૂપતું નથી.---હાં રે...

‘દાદા’ શરણં ગચ્છામિ,
અર્હમ્ શરણં વંદામિ,
શ્રેણિ ક્ષપક પૂજાત્મિ,
કેવળ મોક્ષ જ ઇચ્છામિ.

હાં રે, હોજી, ‘દાદાજી’ !

સૂર્ય વિના અંધારુંયે ખૂટતું નથી.---હાં રે...

શબ્દો-સ્વરની બંદિશે,
સિદ્ધક પ્રોત્સાહિત વાણી,
બાલે વહેતી સરવાણી,
પ્રજ્ઞા-પુષ્ટિક પ્રેમાબ્ધિ.

હાં રે, હોજી, 'દાદાજી' !

પ્રેમી વિના કવિપદ ફૂંજતું નથી. ---હાં રે...

વચનબળથી સંચારી,
સીધી સોંસરવી વાણી,
પાપો ભસ્મક જ્ઞાનાગ્નિ,
કાયમ પરમ ઉપકારી.

હાં રે, હોજી, 'દાદાજી' !

'દાદા' વિના કવિદલ ગુંજતું નથી. ---હાં રે...

